

Perquè una DUI i no un RUI

written by Carles Santacruz i Ruiz | 3 d'agost de 2016

El 2012 es van celebrar unes eleccions al Parlament de Catalunya on els partits sobiranistes que s'hi van presentar ho van fer amb "el dret a decidir" com a punt número 1 del seu programa electoral. Solidaritat Catalana per la Independència s'hi va presentar demanant la Declaració Unilateral d'Independència, però va quedar fora del Parlament, com és sabut per tots nosaltres.

La suma dels partits que defensaven el dret a decidir va configurar una majoria suficient per tirar endavant el projecte de preguntar als catalans si volien ser independents. El president Artur Mas i Gabarró va prometre consultar-ho als catalans via consulta popular, intentant encabir dins de la suposada legalitat espanyola una fórmula per poder fer un referèndum camuflat sota un altre eufemisme o metàfora d'allò que es volia portar a terme. Després d'uns mesos de tensions, discussions i debat polític de si la pregunta era adient o no, de fer una pregunta de doble fulla amb el perill de crear confusió dins l'electorat al no oferir facilitat d'escollir dins un SI o NO clar i concís, es va arribar al 9N, i es va celebrar la consulta. El resultat tots el coneixem: una aclaparadora victòria del SI SI, sense pal·liatius ni possibilitat d'interpretacions diverses com alguns pretenien.

Davant aquest resultat alguns vam reclamar als nostres polítics que després d'un resultat tan aclaridor declaressin la independència, però se'ns va dir que no podien doncs no ho portaven al seu programa electoral, que calien unes plebiscitàries que tindrien el valor del referèndum legal que no ens deixaven fer. I així es va fer, es va aconseguir agrupar en una candidatura gairebé totes les forces sobiranistes de Catalunya tret de la Cup, però que malgrat tot també es va sumar a la intenció de declarar la independència si s'assolia una majoria suficient, la qual és evident que

tenim.

No invento res, només exposo paraules dels nostres polítics. Aquests polítics i independents van crear un full de ruta que contempla la proclamació d'independència en un dels seus punts. Per tant la solució és a les seves mans, els vam donar la majoria suficient, el suport necessari al carrer (no parlaré ara de mobilitzacions i onzes de setembre), mobilitzacions més massives que en tota la història de la humanitat, democràcia participativa com mai s'ha vist enlloc.

Per això considero que tornar a plantejar un RUI és un retrocés al 2012. Aquest període està ja superat, a més del frau democràtic que suposa modificar un full de ruta votat per dos milions de catalans. El referèndum es va fer el 27S, i el vam guanyar. Només cal complir el mandat democràtic d'un poble respectuós amb la llei, democràtic i acollidor, com és el poble català.

No entraré a debatre els riscos d'una opció o una altra, és evident que qualsevol acte revolucionari comporta certs riscos, i en cap dels casos està clar com serà l'endemà, però el que sí és clar és que només després d'una Declaració Unilateral d'independència la resta del món prendrà partit. Sovint entrem en la discussió de si una DUI s'ajusta a dret o no. Doncs evidentment que s'ajusta, a dret internacional, encara que només és un dret reconegut i no hi ha cap llei que l'empari. Coneixem sobradament quin és aquest dret, el dret d'autodeterminació dels pobles i l'únic tribunal, que després de molts intents de negociacions amb l'estat espanyol ens hi hem de sotmetre, és al reconeixement dels estaments internacionals. I davant d'exemples recents de països que ja s'han independitzat, som i serem un referent democràtic que ningú qüestionarà. La resta d'escenaris no fan més que crear caos i incerteses als nostres ciutadans, perquè les garanties d'èxit són mínimes i incalculables. Només si ens declarem fora de l'Estat opressor podem fer lleis, estructures d'estat, referèndums i, el més important, podem garantir el futur dels

nostres fills.

Plantejar un RUI, insisteixo, és retrocedir 4 anys. Plantejar un RUI és donar temps a aquells que pretenen allargar el procés i han fet d'ell un modus vivendi. Plantejar un RUI és estafar a dos milions de votants del 27S. Plantejar un RUI és donar temps a l'Estat Espanyol per crear el necessari per batre de nou a Catalunya.

Fer la DUI ens allibera *de facto* de complir qualsevol llei i prefecte espanyol. Fer la DUI ens permet començar a negociar amb la comunitat internacional a l'endemà. Fer la DUI és la culminació del procés d'independència.

Fer la DUI és tenir la llibertat a la mà i complir tot el que han promès els nostres polítics i independents que es van presentar al parlament el 27 S. Només han de complir el mandat democràtic d'un poble, cap país del món qüestionarà la decisió d'un parlament escollit democràticament, i el que ho faci es crea un problema a si mateix. Sense anar més enllà, Espanya no ha reconegut a Kosovo i Kosovo és independent.

L'única solució real per Catalunya és la independència, i aquesta només s'assolirà unilateralment mitjançant una declaració del nostre parlament.

Un RUI ens condemna a perdre 4 anys de camí, i al risc de no poder tornar en molt de temps on som ara. Hem fet una travessa molt llarga i dura, molta gent ha quedat pel camí, per ells i pel futur dels nostres, ara és l'hora.